



ARBEIÐSGEVARAR ERU **JALIGA** SINNAÐIR

– Tað er gjørligt at fáa starv í Føroyum, men tað krevur tó, at tú ert fús at taka tað tak, sum krevst at byrja við, sigur Liezel Dahl, sum starvast sum radiografur á Klaksvíkar Sjúkrahúsi

DANJAL AV RANA

Sama dag sum Norðoya-tunnilin lat upp, 29. apríl 2006, bleiv Klaksvíkin ein borgara ríkar. Tá flutti Liezel Dahl, nú 38 ára gomul, til Klaksvíkar við manninum. Liezel Dahl er úr Filippinunum.

– Nógv søgdu við meg, at tað fór at vera torført at fáa starv, tí mín útbúgving var úr Filippinunum. Maðurin helt, at vit áttu at spurt á Klaksvíkar Sjúkrahúsi kortini, so tað gjørdi vit, greiðir Liezel Dahl, sum er bioanalytikari.

Tað er eingin loyna, at tað kann vera ein avbjóðing at fáa útlenskar útbúgvingar góðkendar í Føroyum, serliga innan heilsuverkið. Tað hava bæði útlendingar og føroyingar følt sviðan av. Tað var tí eingin sjálffylgja, at útbúgv-

ingin hjá Liezel Dahl kundi brúkast í Føroyum.

Mátti prógva sín dugnaskap

Leiðarin á Klaksvíkar Sjúkrahúsi helt útbúgvingina vera í lagi, men segði at hon kortini mátti góðkennast av Sundhedsstyrelsen í Danmark. Liezel Dahl sendi tí útbúgvingina til góðkenningar og triggjar mánaðir seinni fekk hon eina fyribils góðkenning.

– Leiðarin á sjúkrahúsinum gav mær arbeiði beinanvegin. Góðkenningin var galdandi í seks mánaðir. Teir seks mánaðirnar skuldi eg prógva, at eg dugdi fakið og at eg megnaði at samskifta við starvsfelagar, sjúklingar og avvarðandi, greiðir hon frá.

Hon sigur, at fyrstu tíðina var málið ein avbjóðing. Hon hevði búið í Danmark í háltannað ár saman

við manninum, so hon hevði lært seg eitt sindur av donskum, men nú mátti hon aftur læra seg eitt fremmant mál.

– Tað er ikki bara bara at læra føroyskt. Eg haldi, at tað hjálpti mær nóg, at eg bara hevði føroyskar starvsfelagar fyrstu tíðina. Har vóru ongar filipinskar ella ensk-talandi, so eg mátti tosa føroyskt. Tí haldi eg, at tað gekk skjótari at læra, sigur Liezel Dahl.

– Eg havi tó eisini verið glað fyri, at eg dugdi eitt sindur av donskum. Telduskipanirnar eru á donskum, handbøkurnar eru á donskum og nógvir avloysarar, bæði læknar, sjúkrasystur og onnur, eru donsk, greiðir hon frá.

Mátti flyta til Havnar

Liezel Dahl ásannar, at hon var heppin, at hon beinanvegin fekk eitt starv. Hon hevur verið í starvi

á Klaksvíkar sjúkrahúsið síðani. Sjálv heldur hon, at møguleikarnir hjá útlendingum at fáa arbeiði í Føroyum eru góðir.

– Eg haldi allar tær filipinsku kvinnurnar, sum eg kenni her í Klaksvík, hava arbeiði í dag. Tað krevur tó, at tú ert fús at taka tað tak, sum krevst at byrja við. Eg mátti gera tað, sum skuldi til, fyri at fáa endaligu góðkenningina. Vit fluttu til Havnar nakrar mánaðir, tí eg mátti arbeiða á Landssjúkrahúsinum eina tíð fyri at prógva, at útbúgving mín var fullgóð, greiðir Liezel Dahl frá.

Tú mást prógva títt virði

Hon heldur, at arbeiðsgevarar sum heild eru jaliga sinnaðir mótivegis útlendingum.

– Tað eru fleiri leys stórv, vit mangla radiografar, vit mangla lærarar, men um tú skalt fáa hesi

størvini, so mást tú gera tað, sum skal til. Tú mást fara í holt við Sundhedsstyrelsen fyri at fáa útbúgvingina góðkenda, tú mást læra teg føroyskt og helst danskt eisini. Tað krevur nóg, men tað er neyðugt, sigur Liezel Dahl.

Hon hevur eisini eina tøkki at bera manninum, Heini Ziska Dahl, fyri sína hjálp í øllum hesum.

– Tað krevur eisini sera nóg av makanum, tí tað er sera tíðarkrevjandi at samskifta við myndugleikarnar, bæði her í Føroyum og uttanlands, men tað er neyðugt, sigur Liezel Dahl.

Hvørjar framtíðarætlanir hevur hon so nú?

– Eg eri føroyingur nú. Eg skal vera her inntil eg blívi gomul og havi tað gott, bæði her í Klaksvík og á Klaksvíkar Sjúkrahúsi, sigur hon.